

ger og navnlig ogsaa den Stilling, jeg ellers til andre Tider indtager her i denne Sal, medføre, at jeg er i det Tilfælde ved den foreſtaaende Afstemning at maatte ſige: Stemmer ikke. Dette er egentlig, hvad jeg kunde have at udtale. Jeg ſkal til Slutning anerkende Rigtigheden af den Sætning, der ſtaar i Adreſſen, at Miniſteriets Virksomhed i det Store og Veſentlige har været anlagt efter andre Synsmaader end dem, ſom Folket ved Valget af ſine Repræſentanter alt den Gang havde givet tydelig tilkjende. Min Stilling til den foreliggende Adreſſe er alſaa den: „Stemmer ikke.“

J. Nee: Da Tiden er ſaa langt fremrykket, ſkal jeg indſkrænke mig til at fremkomme med et Par korte Bemærkninger i Anledning af forſkjellige Uttringer, der ere ſaldne her i Aften. Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) bebrejdede det nuværende Miniſterium meget ſtærkt, at det ikke havde ſammenkaldt Rigsdagen paa den Tid, da den tydſk-franſke Krig indtraf. Han mente, at det havde været rigtigſt, at den høitagtede Regjering den Gang havde indkaldt Rigsdagen, for at den kunde tage Beſlutning om det, der den Gang var at vedtage. Jeg er af den modsatte Mening, og jeg tror, at Miniſteriet netop har indlagt ſig megen Fortjeneste ved ikke at have gjort det. Jeg tror, at Regjeringen har en væſentlig Del i, at vi ikke ere komne til at deltage i denne Krig, og det er ſaa langt fra, at jeg tror, der kan rejses nogen Bebrejdelse imod Miniſteriet af den Grund, at jeg netop anſer det for en af Miniſteriets Fortjenester. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen) yttrede, at da det nuværende Miniſterium dannedes, var der navnlig 3 Navne i dette Miniſterium, ſom han var ſtærkt imod; de 2 vare: den høitærede Kultusminiſter og den høitærede Finantsminiſter, ſom efter hans Mening ikke elſkede Grundloven ſtærkt nok; men det er dog beſynderligt, at det netop er diſſe to Mænd, der vare Ordſpørvere i den grundlovgivende Forſamling for det den Gang nedſatte Udvalg angaaende Forfatningen. Det ærede Medlem yttrede ſig ogsaa angaaende det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), idet han fremhævede, at dette Medlem jo har været imod Indkomſtſkatten; men dette beror virkelig paa en Miſforſtaaelse. Jeg tror netop, at der er Sagen, ſom mere end det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds har virket for Indførelſen af en Indkomſtſkat, ſaa at det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds befinder ſig i

en fuldkommen Bildfarelſe med Henſyn til dette Punkt. Jeg maa nu ſige, at jeg ingenlunde i alle Sager befinder mig i Overensſtemmeſe med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds og navnlig ikke med Henſyn til den Sag, ſom i Aften her er bleven dragen frem. Det er nemlig ſaa langt fra, at jeg kan bebrejde Noget at have hidtil forhindret Folkloven i at udfomme, at jeg tværtimod anſer det for et Fortrin og tror, at Miniſteriet har været i denne Retning ligesaa radikalt ſom flere andre Herrer. Der er blevet ſagt, at Flertallet i Folkethinget har virket ſtærkt imod at yde Embedsmændene en tilſtrækkelig Lønning. I dette Punkt tror jeg dog, at man i Almindelighed gjør Flertallet i Folkethinget nogen Uret. Jeg tror, at de Lønningslove, der her ere vedtagne i de ſeneere Aar, ere ſaaledes, at Embedsmændene ikke have Noget at beklage ſig over. Jeg anſer det for en daarlig Økonomi at lønne Embedsmændene ſlet, men paa den anden Side erkjender jeg ogsaa, at Staten ikke er til for Embedsmændenes Skyld, men Embedsmændene for Statens Skyld, og jeg kan derfor ikke ſige Urdet, end at man, naar der er Tale om Embedsmændenes Lønning, ogsaa maa ſe hen til Statens Finantſer. Jeg kan derfor ikke indrømme, at den Bebrejdelse, man i den Retning har rettet imod Flertallet i Folkethinget, kan, naar man ſer hen til de mange Love, der i ſaa Henseende ere udfomne i de ſeneere Aar, ſiges at været berettiget. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har yttret ſig ſtærkt imod en Udtalelſe, ſom fra flere ærede Taleves Side er fremkommet imod Adreſſen, fordi denne vil have, at hele Lyngdepunktet ſkal ligge hos Folkethinget, alſaa hos Flertallet; men dette ſtrider jo aldeles imod Grundloven. Flertallet ſkal netop ikke herſke uindſkrænket; det ſtrider ſom ſagt imod Grundloven. I Aarene 1848 og 49 var der her i Landet et Parti, ſom vilde have et Ekammer, almindelig Stemmeret og et ſuſpenſivt Veto. Hvis dette Parti havde ſat ſin Villie igjennem, da kunde man med Sandhed ſige, at Grundloven ſagde, at Flertallet ſkulde herſke, men dette Parti var i betydeligt Mindretal i den grundlovgivende Forſamling. Man vilde der netop ikke, at Flertallet alene ſkulde herſke, fordi man med Rette frygtede for de Miſgreb, ſom derved kunde ſke, og derfor vilde man, at ogsaa Mindretallet ſkulde have nogen Ret. Dette var Grunden, hvorfor man fik et Lokammer, alſaa ogsaa et Landsdthing, og tillige blev der vedtaget en væſentlig Forſkjel mellem Landsdthing og Folkething. Der er i Aften tal om Diæter